PALACHOVINY

RAPOVÁ SCÉNA NA VINOBRANÍ: PROPADÁK NEBO ÚSPĚCH?
Byli jste tam přece také...
ČTĚTE NA STRANĚ 9

JAK SE STAL Z GYMPLÁKA COWBOYEM?!
Vyměnil Mělník za prérii
ČTĚTE NA STRANĚ 7

Milí čtenáři,

dva měsíce studia jsou za námi a my k vám přicházíme s Palachovinami.
V novém čísle se dočtete o zajímavých akcích, které se za tu krátkou dobu už uskutečnily.
Potěší vás rozhovory s třídními profesory nových studentů, dozvíte se, co všechno jsme viděli a zažili v Brně, a nuda to nebyla!
Vrátíme se k zájezdu do Španělska. Nechybí ani pravidelná rubrika se školním psychologem a každoroční akce Hrajeme pro.

Přejeme fajn čtení, Vaše 2. A

Hrajeme pro naši Nikolku

foto: Natali Čížková

I tento rok nás čeká akce Hrajeme pro dobrou věc. Letošní ročník budeme hrát pro Niky Čížkovou, která je studentkou našeho gymnázia. Doufáme, že se všichni zapojíte a vybereme co nejvíce financí.

NOSTE SVAČINKY!
I tentokrát budou v prodeji svačinky, studenti i pedagogové si budou moci smlsnout na úžasných pochoutkách. Nemusíte však do školy nosit pouze jídlo, můžete vytvořit i nějaký výrobek, protože kreativitě se přece meze nekladou.

KDO JE TEDY NIKOLKA?
Nikolka je 13letá slečna a žákyně tercie našeho gymnázia. Trpí spinální svalovou atrofií, kterou jí doktoři zjistili ve 3 letech. Kvůli této nemoci bohužel sama nikdy nechodila a je odkázaná na mechanický a elektrický vozík. Niky je ale veliká bojovnice a moc optimistická dívka, která miluje nová poznání, studium, stolní hry, zpěv a malování. Jsme moc rádi, že i letos půjde výtěžek tam, kde je ho potřeba.

Anna Marie Englická, Anna Mířacká

Gustav Jáchym Plešingr

Ahoj, já jsem Gustav Jáchym Plešingr, váš průvodce dnešním vydáním Palachovin! Možná si říkáte, kdo vlastně jsem. Jsem někdo, kdo si ve škole prošel lecčím – od všedních dnů po nezapomenutelné zážitky. Baví mě sledovat dění kolem, trochu si rýpnout, trochu se zasmát, a hlavně se podělit o věci, které vás mohou bavit a zajímat. Pohodlně se usaďte a pojďme společně prozkoumat, co se u nás na škole děje nového – věřím, že si každý najde něco pro sebe!

ilustrace: Šárka Russová

I jídelna nás ovlivňuje

Zajímá Vás, jak kuchařky vnímají každodenní provoz školní jídelny? Zeptali jsme se jedné z našich kuchařek Pavlíny Polákové. Jak může jídlo ovládat naši psychiku, náladu a prospěch ve škole? I to se dozvíte níže.

Kolik obědů vydáváte denně?
Kolem 470 obědů, podle toho jak je kapacita plná, záleží na tom, jestli jsou děti ve škole, zda nemarodí.
Kolik zbyde?
To se nedá odhadnout.
Jak je dlouhá vaše pracovní doba?
Osm až devět hodin. Příprava je čerstvá, takže dva kuchaři nebo kuchařky chodí na pátou, šestou hodinu ráno.
Jak funguje jídelníček?
Jídelníček nám sestavuje náš manažer, vedoucí kuchyně. Máme tady tři chody, dvě hlavní jídla a jedno bezmasé jídlo, které se točí po šestinedělí. Může se stát, že se s jinou školou jídelníčky setkají.
Kolik Vás v kuchyni je?
Sedm i s paní vedoucí.
Jak často jste zásobování?
Zásobovaní jsme 3x až 4x týdně. Ovoce, zelenina a maso musí být opravdu čerstvé.

foto: Anna Šavelová

Co by Vám udělalo radost, kdyby žáci dělali?
Já si myslím, že nám to takhle vyhovuje, že toho dělají dost. Jenom by mohli chodit postupně, že by se nemuseli všichni najednou hrnout od stolů. Jinak v pohodě, si myslím, jste docela slušní.

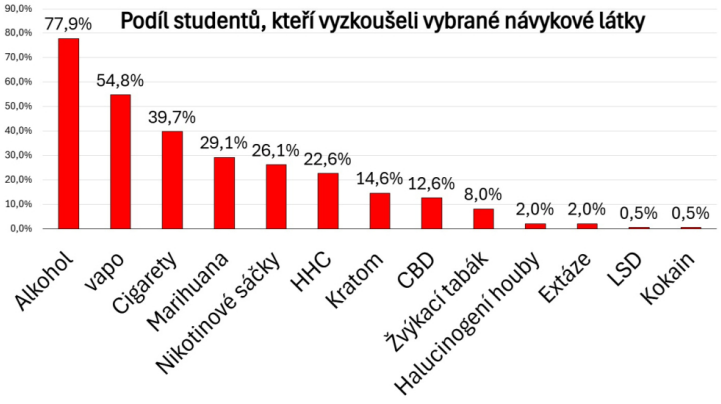
Jak nás jídlo ovlivňuje?

Určitě jste si všichni někdy všimli, že když máte hlad, tak s vámi není řeč, a když se přejíte, tak máte chuť si dát dvacet. To trápí většinu z nás, ale ve škole naše nálada hraje opravdu důležitou roli. Ovšem není to pouze o velikosti porcí, ale také o jejich složení. Podíváme se spolu na několik příkladů.
Cukr je jedno velké téma. Jíst ho, nebo nejíst? Náš mozek cukr potřebuje, ale ne z produktů, jako jsou třeba sladkosti a produkty z bílé mouky. Ty nám dodají rychlou energii, ta dlouho nevydrží. Glukóza je pro naše tělo důležitá, získáme ji z potravin, které jsou přirozeně sladké (např. ovoce, semínka,...). Proto vyhýbejte se cukru, když je ve velkém množství, ale určitě jej úplně nevypouštějme! Nízká hladina cukru v krvi se projevuje sníženou výkonností, koncentrací, únavou, nervozitou a zhoršením nálady. Jistě jste zaslechli, že pokud máte na výběr z pečiva, volte celozrnné. Proč? V bílém pečivu se nachází spousta lepku, který zpomaluje produkci výroby serotoninu. Ten ovlivňuje naši náladu a emoce. V celozrnném pečivu je lepek také, ale dohromady se spoustou semínek; ty nám hladinu vyváží. Rovnováha v potravinách je velice důležitá! Žijeme v době, kde jsme přehlceni vším, informacemi, věcmi a také jídlem, které bezmyšlenkovitě hltáme. Rada na konec: Jezte do polosyta, pijte do polopita!

Karolína Kernerová, Martina Nováková, Anna Šavelová, Lucie Štěpánková

Gymnázium pod vlivem: Realita užívání návykových látek mezi studenty

Návykové látky jsou problém, o kterém se často hovoří. Ale jaká je jejich skutečná přítomnost na naší škole? Abychom zjistili pravdu, provedli jsme na začátku října anonymní dotazník mezi všemi studenty gymnázia a získali tak zajímavá data.

Téma návykových látek může být pro někoho zajímavé a pro jiné tabu. Zajímalo nás, jaká je jejich skutečná přítomnost mezi studenty naší školy. Abychom tuto otázku zodpověděli, rozhodli jsme se provést anonymní dotazník na téma legální a nelegální návykové látky, který nám zodpovědělo téměř 200 studentů. Pod pojem návyková látka jsme nezahrnuli kofein a cukr.

Kolik z nás už vyzkoušelo návykovou látku?

Podle výsledků našeho průzkumu vyzkoušelo nějakou návykovou látku 80 % studentů gymnázia, zatímco 20 % uvedlo, že žádné drogy nikdy nezkusilo. Tento rozdíl jasně ukazuje, že užívání drog není u nás výjimkou. Kromě toho jsme zjistili, že třičtvrtě studentů pod 18 let vyzkoušelo někdy návykovou látku, což naznačuje, že mnoho z nich začíná s experimentováním už v mladém věku.

Jaké návykové látky jsou nejčastější?

Z dotazníku také vyplynulo, že různé látky jsou mezi studenty různě populární. Mezi nejčastěji užívané patří alkohol, který vyzkoušelo přes tři čtvrtiny studentů. Na druhém místě je elektronická cigareta (vapo) s 55 % a třetí jsou klasické cigarety se 40 % uživatelů. Více informací pak naleznete v grafu. Zajímavé je také rozdělení respondentů podle pohlaví. Většinu návykových látek vyzkoušelo stejné množství dívek i chlapců, až na pár výjimek. U hochů je častější konzumace kratomu, nikotinových sáčků a HHC, zatímco u dívek je častější CBD. Když jsme se podívali na pravidelné užívání, zjistili jsme, že 59 % chlapců a 44 % dívek užívá návykové látky pravidelně.

Proč studenti sahají po drogách?

Motivace k prvnímu užití se mezi studenty liší, mezi nejčastější důvody patří pak zvědavost (53 %), kamarádi (40 %) a rodiče (5,5 %). Dále se objevilo pár studentů, kteří poprvé užili návykovou látku kvůli depresím, stresu či psychickému nátlaku. Je nutno zmínit, že návykové látky krátkodobě mohou ulehčit od vašich problémů a navodí drobek štěstí, ale z dlouhodobého hlediska pouze přispívají ke zhoršování momentálního stavu. Zároveň si touto cestou budujete závislost a z krátkého stresového období se mohou vyklubat vážné dlouhodobé psychické problémy. Více se můžete dozvědět v článku se školním psychologem.

Pravidelné užívání: Kde je hranice?

Jedním z nejpřekvapivějších výsledků našeho průzkumu bylo zjištění, že téměř 27 % studentů užívá drogy alespoň párkrát do týdne. Přesto pouze 12,6 % přiznalo, že jsou závislí. To nás nutí zamyslet se nad tím, kolik lidí si ve skutečnosti nepřizná svoji závislost, čímž samozřejmě neříkáme, že každý, kdo užije návykovou látku párkrát do týdne, je automaticky závislý, ale určitě se někdo takový najde. Z této statistiky vyplývá, že každý 8. gymplák přiznal, že je závislý na nějaké návykové látce, což je šokující zjištění, které naznačuje, že by se o tomto tématu mělo hovořit více a informovat studenty o tom, jak zjistit, že už jsou za hranicí "bezpečného" užívání, a co dělat v takovém případě, kdy zjistí, že jsou závislí. Jeden z alarmujících výsledků je fakt, že 28 % studentů si před prvním užitím nezjišťuje informace o účincích a rizicích návykových látek. Studenti by měli být informováni a vědět, co daná látka může způsobit. Neznalost o tom, co konkrétní droga způsobuje, zvyšuje riziko nebezpečných následků a zdravotních problémů.

Max Csapek, Lukáš Sikora, Petr Šedivý

Vyznáte se v našem bludišti?

Domníváte se, že na vás naše škola působí jako bludiště? Spousta tříd a kabinetů může působit pro nově příchozí studenty jako noční můra. I pro nás na vyšších stupních je orientace naším gymnáziem složitější. Pojďme si ji společně zlehčit!

Podle barev je naše škola rozdělená celkem na tři části: modrá - levé křídlo, zelená - pravé křídlo, červená - střed. V podstatě bychom mohli školu rozdělit na dvě hlavní části, levé a pravé křídlo. V levém křídle se nachází kmenové třídy a jazykové učebny. V pravém se zase nachází učebny přírodních věd. Matematika a jiné předměty, které samy pro sebe nemají zaměřenou třídu, se konají v kmenovkách nebo ve volných třídách. Kdybyste se čirou náhodou v naší škole přeci jen ztratili, v prvním patře se nachází barevná mapa školy. Vedle ní je i nástěnka, na které jsou rozvrhy a případně i suplování. Super vědět, když nefungují bakaláře. V levém křídle se nachází učebny s čísly s koncem od 1 do 20, v pravém křídle od 20 výš. Každé patro má poté svou poznávací stovku: podzemí 100, přízemí 200, 1. patro 300, 2. patro 400. V jídelně se dá o velké přestávce zakoupit svačina a po čtvrté vyučovací hodině se začínají vydávat obědy. Nezapomeňte, že výdej končí každý den ve 14h. Posilovna má u sebe nástěnku s rozvrhem, kdy si můžete mimo hodiny TV zacvičit. Návštěvu vřele doporučujeme! Máme pár nových strojů a stůl na ping-pong! Hudebna je otevřena celý den, pokud si někdo chce zajít zahrát na nějaký hudební nástroj. Stačí se jen domluvit s učitelem hudební výchovy. Schody se nachází po obou stranách školy (na obou křídlech) a z přízemí do prvního patra jsou i uprostřed. Přízemí i první patro jsou propojeny chodbou, druhé patro a podzemí průchozí nejsou. Nově byly na všech toaletách nainstalována kouřová čidla, tak na rozdělání táboráčku rychle zapomeňte! Doporučujeme všem dávat si a zamykat si tašky a cenné věci do skříněk vždy, když jdete na oběd. Učitelé u jídelny sice jsou, ale nemají oči všude! A příležitost dělá zloděje, bohužel i u nás na gymnáziu.

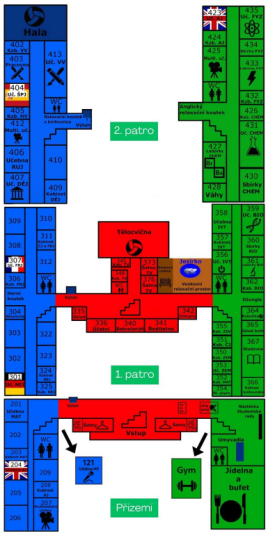

foto: Instagram studentska_rada_gjp

Michaela Fabíková, Alena Himlová, Adéla Kůsová

Dopamin: Posel radosti i příčina závažných psychických poruch

Určitě jste se někdy zamysleli nad tématem návykové látky a závislosti, ale co za tím vším stojí? Odpovědí je dopamin. Určitě jste o dopaminu někdy slyšeli, ale co vlastně doopravdy způsobuje a jak moc ovlivňuje váš každodenní život?

Naši spolužáci pustili mezi studenty GJP dotazník na téma návykové látky v naší škole. Jeho výsledky jsme se rozhodli prodiskutovat s naším školním psychologem. Společně jsme se zamysleli nad problémy drog a fyzické závislosti. Ale co za tím vším stojí? Odpověď je dopamin. Je s námi na každém kroku, aniž bychom si to vůbec uvědomovali. Ale co dopamin vlastně je? Dopamin je neurotransmiter umožňující přenos impulsů. Hraje klíčovou roli v mnoha důležitých funkcích mozku. Možná jste o něm slyšeli jako o hormonu štěstí. Celé si to můžeme představit tak, že náš mozek je království a dopamin posel, který roznáší informace a po cestě motivuje ostatní obyvatele a přináší jim radost. Co všechno ovlivňuje dopamin: systém odměny a motivace, regulace pohybu, kognitivní funkce, rozhodování (učení, pozornost, riskování a paměť), náladu a emoce. S dopaminem jsou také úzce spojeny návykové látky, které ovlivňují vyplavování neurotransmiterů v mozku. Při jejich konzumaci dochází k většímu uvolňování dopaminu a serotoninu. Je to jako, kdybyste vyhráli zlato na olympiádě, až na to, že ten pocit je mnohem lepší a taky jednodušší na získání. „Je to v podstatě taková zkratka." popisuje školní psycholog Petr Volf. Při dlouhodobé konzumaci, tělo ztratí schopnost produkovat dopamin a jediným zdrojem štěstí se stane daná látka. Proto se lidé závislí na návykových látkách jeví často depresivně a nemají zájem o okolí. Daná droga se stane životní potřebou závislého člověka. Jako závislost můžeme počítat i sociální sítě, při kterých se nám také vyplavuje velké množství dopaminu. Jedinec při dlouhodobém sledování videí může ztratit motivaci. Velkou roli v náchylnosti k závislostem u člověka hraje i jeho DNA.

Dopamin a souvislost s psychickými poruchami

Při nedostatku nebo naopak přebytku neurotransmiteru vznikají různá onemocnění. Nedostatek dopaminu je spojen s neurologickými poruchami, jako je Parkinsonova porucha, při které se nervové buňky produkující dopamin postupně ztrácejí. To vede k třesu, ztuhlosti a pomalým pohybům. Mozek ví, že se má pohnout, ale kvůli nízké hladině dopaminu nepředá informaci. Málo dopaminu může také způsobit depresi. Někteří studenti se dle průzkumu tento problém snaží vyřešit návykovými látkami, což může způsobit ještě horší stavy. Jedno z bezpečnějších řešení této situace jsou antidepresiva, která jsou navržena k postupnému a stabilnímu ovlivňování neurotransmiterů. Je to dlouhodobý proces. Kromě funkcí, o kterých jsme se již zmiňovali, má také dopamin vliv na rozřazování informací na podstatné a nepodstatné, nepodstatné prostě zapomeneme. U schizofrenika tomu tak není, jeho mozek není schopen rozlišit informace na podstatné a nepodstatné. Tudíž se jeho mozek jednoduše zahltí, což může přispívat k halucinacím a bludům. Dopamin je důležitý nejen v našem systému motivace a odměn, ale také v našich emocích, rozhodování a fyzickému pohybu. Jeho vliv na závislosti a psychické poruchy je nepopiratelný. Je proto nezbytné, aby každý z nás chápal, jak dopamin ovlivňuje náš život a jak si udržet zdravý přístup k činnostem, u kterých se tento neurotransmiter vyplavuje.

Celý rozhovor se školním psychologem

Šárka Russová, Lukáš Sikora, Kristýna Vojáčková

Vytuněné Hořice aneb A kde se adaptuje prima?!

foto: Instagram gjp_melnik

ilustrace: Šárka Russová

Již tradičně se počátkem školního roku koná adaptační kurz pro nové studenty za účelem vzájemně se seznámit. I letos se kurz uskutečnil nedaleko Hořic, ale v jiném kabátě.

Nové třídy prvních ročníků čekalo v Hořicích překvapení. Místo benjamínků primánů sdíleli prváci kemp se studenty současné kvinty. Vedle mnohých seznamovacích aktivit, sportovního vyžití v podobě fotbalu, koupaní v bazénu a vodního rugby, se všechny třídy tmelily. Kvinta zaškolila prváky, dle mnohých, dokonale. I počasí se vydařilo, denní teploty přesahovaly magických 30 stupňů na slunci. Pitný režim byl dostatečný, jídlo prý lepší než v naší školní jídelně. I to jsou poznatky, které si studenti z Hořic dovezli. A kde byli vlastně primáni? Ti se seznamovali v Doksech u Máchova jezera. A také si nestěžovali. Rozdělení adapťáku na dva studenti i profesoři ocenili. Jen tak dál! Všichni žáci si adaptační kurz náramně užili a už se nemohou dočkat, co je na gymnáziu čeká dál.

Jan Čihák, František Vaňous

Gympl hraje futsal!

foto: Instagram gjp_melnik

foto: Instagram gjp_melnik

Na našem gymnáziu se dne 24. října konal již tradičně meziročníkový futsálový turnaj. Kdo předvedl nejlepší výkony? Jaká třída při turnaji překvapila a zvedla pohár za 1. místo nad hlavu?

První hvizd turnaje začal v poledních hodinách a trval celé odpoledne. Hlavní organizátorkou byla profesorka Dvorščíková a její třída 2. B. Zúčastnění si turnaj velice užili a předvedli velmi bojovné výkony, zejména studenti nižšího gymnázia, kteří na konci turnaje skončili na krásném třetím místě. Před nimi obsadili druhé místo žáci druhých ročníku, kteří měli v očích místo první, ale šance jim zmařil po skvělém výkonu právě výběr nižšího gymnázia. Turnaj nevynechali ani naši bývalí studenti a dalo by se říct, že již tradičně na turnaji dominovali a stali se jednoznačnými vítězi. Týmu absolventů patří velká gratulace, ale to i všem zúčastněným za předvedené výkony.

Vojtěch Kunfront

Nightdays: multižánrová studentská kapela

foto: Matyáš Bernard Vojtíšek

Milujete hudbu a snili jste někdy o založení vlastní kapely? Skupinka studentů našeho gymnázia si tento sen splnila! Již několikátým rokem funguje studentská kapela Nightdays, vzniklá právě zde na gymnáziu. Pro mladé hudebníky se kapela může stát velkou inspirací, proto jsem se rozhodla zjistit pro vás víc. Rozhovor mi poskytli nejstarší členové kapely – Boris Drápal a Bruno Ch. Harms, oba studenti 3. A.

Kdo kapelu založil a jak dlouho již funguje?

Boris: Kapelu jsem založil já kolem října 2022, tedy na začátku prváku. V té době jsem ji založil jako kapelu ‚Grammboys' (kluci z gymplu) a přibral jsem dva své spolužáky. Bruna Ch. Harmse na kytaru, Alexe Bohačuka na perkuse, já hrál na klavír, někdy i na klarinet. Hráli jsme ze začátku různé melodie, ale spíše jsme tu muziku teprve objevovali a ty naše začátky jsou zpětně celkem komické v dobrém slova smyslu. Tato formace fungovala do konce prváku a letos v lednu se z ní stala kapela Nightdays.

Jak vznikl nápad na její založení?

Boris: Já chtěl od dětství založit na střední kapelu a v září, když jsem přišel na gympl, tak jsem začal chodit do skupiny na němčinu se svým bývalým spolužákem ze základky. Ten kluk byl právě Bruno, a když jsme se bavili, vylezlo z něj, že hraje na elektrickou kytaru. Tak jsem mu řekl něco v tom smyslu: „Zakládám kapelu, nechceš se přidat?", on nadšeně souhlasil a bylo to.

Do kterých hudebních žánrů vaše kapela spadá? Který máte nejraději?

Bruno: Hrajeme převážně industrial metal a rock, samozřejmě se ale určitě nebráníme ani jiným žánrům. Metal a rock budou vždycky takový náš základ a na základě toho budeme třeba přimíchávat nějaký ty prvky jiných žánrů, jako je třeba blues, něco orchestrialnějšího možná, chtěl bych zkusit určitě orchestrial melodic metal a samozřejmě různý podžánry toho rocku.

Kdo jsou členové kapely a kdo plní jakou funkci?

Bruno: Tak hlavní skladatelská dvojice jsme já a Boris, zatím jsem skládal převážně já, ale Boris mi vždycky pomohl ten song dotáhnout. Teďka sám mi poslal nějaký svoje texty a nápady na songy, takže jak říkám, neskládám jen já, já tedy o něco víc, ale Boris taky skládá. Já hraju částečně na sólovou a doprovodnou kytaru, Boris na klávesy, Kuba Hlavica taky na sólovou a doprovodnou kytaru, Kryštof Pavelka na bicí, Šárka Russová na basu a Anežka Turková má zpěv částečně se mnou.
Pořádně jsme začali hrát teprve minulý školní rok, tuším. Anežku jsme teďka nedávno přijali po skvělým výkonu ve Vysoký a Kristýna Vojáčková nám zpívá covery v angličtině. Díky Šárce zase máme prostory, kde zkoušet.

Píšete i vlastní písničky?

Bruno: Píšeme svoje vlastní písně. Z nich jsme hráli zatím živě jen dvě - Propagandu a Drunk with power. Připravených jich máme ale už víc.

Kolik jich máte a na jakou jste nejvíce hrdí?

Bruno: Zatím máme složených dohromady asi sedm songů a v přípravě jsou minimálně ještě tři, takže připravované album by mohlo obsahovat kolem deseti písní. To je jedním z našich cílů do budoucna - nahrát naše první album. Hrdý jsem osobně nejvíce na baladu ‚Elster', hudebně se mi povedla asi nejvíce, textově se mi nejvíc povedly ‚Garten' a ‚Propaganda'. Co se týče Borisových písní, zatím je složená jen jedna a to píseň ‚Fico', u které jsem já složil hudbu a Boris napsal text. Když mi Boris poprvé poslal tento text, tak jsem byl ze začátku skeptický. Byl totiž v češtině a já byl spíš pro to, abychom jako kapela skládali spíš v němčině a angličtině. Pak jsem si ale jednou sedl s kytarou a Boris mi zadal dva akordy a já musel vymyslet nějaký riff nebo motiv. Docela dlouho mi to trvalo a nějaký ty nervy, ale hudebně jsem na tuto songu, i přestože je v češtině, taky hodně hrdý. Odsejpá, riff sedí k textu, riff je prostě dobrej a krásně se hraje. Těším se, až vyjdou a lidi budou mít možnost si tyhle songy poslechnout. Věřím, že se budou lidem aspoň z hudební stránky ty songy líbit.

Jaké máte s kapelou plány do budoucna? Budou nějaké koncerty nebo alba?

Boris: Nedávno v září jsme měli koncert ve Vysoké u Mělníka na Svatováclavských slavnostech a sklidili jsme velký úspěch. Teď si chceme zase od koncertů dát nějakou dobou pauzu a začínáme přípravy na naše první album. Na konci školního roku plánujeme pak vystoupit po roce opět na gymplu, ale zatím je to jen plán, uvidíme, jak to celé bude.

ilustrace: Šárka Russová

Jsou písničky dostupné na nějaké audio platformě?

Boris: Tak zatím budeme teprve nahrávat, takže naše skladby ještě nikde nenajdete, ale plánujeme je určitě vydat a o tom samozřejmě budeme dopředu informovat. Nejspíš prostřednictvím našeho instagramového účtu Nightdays official (@nightdays.official).

Pokud byste měli na kapelu nalákat nové fanoušky, co byste jim o kapele řekli, co byste vyzdvihli?

Boris: Naše kapela je výjimečná v tom, že jsme dle mého názoru multižánroví. Jo, hrajeme převážně hard rock a industrial metal, ale do baladových skladeb zapojujeme i prvky například bluesu a já sám chystám skladbu, která by se měla naopak nést v duchu rock 'n' rollu 50. let. Zkrátka každý si přijde na své a máme díky svému věku blíže ke studentům. Tím ale neříkám, že by si kapela neměla získat přízeň rodičů a učitelů, i těm si myslím, že se naše muzika bude líbit. Sledujte určitě náš instagram (@nightdays.official) a budeme rádi, když se na nás někdy přijdete podívat, nebo si za čas pustíte nějakou naši písničku.

Anna Marečková

Zrušení studentské rady? Řekli jsme ne!

Do čela studentské rady letos poprvé nastoupil Boris Drápal, student 3. A. Předcházely tomu ale zmatky s volbami a pochyby o budoucnosti rady. Jak vše dopadlo a jaké jsou postoje nového předsedy?

Stejně jako předchozí roky i letos ke konci září uspořádala studentská rada volby do předsednictví. Přihlásil se ale jen jeden kandidát, Boris Drápal ze 3. A. Neuskutečnilo se tedy žádné hlasování a Boris Drápal byl automaticky zvolen, jelikož neměl protikandidáta. Krátce po jeho zvolení se ale strhla řada kritiky a nespokojenosti s tím, že se neuskutečnilo žádné veřejné hlasování. Proto byly volby po 24 hodinách anulovány a bylo rozhodnuto o novém termínu voleb. Borisovým protikandidátem se nakonec stal Oliver Krejza ze sexty. Ve svém programu zmiňoval například zavedení autoritativního režimu na gymnáziu, založení monarchie či prohlášení pana profesora Martina Dvořáka knížetem Gymnázia Jana Palacha. Borisův program zahrnuje kupříkladu podporu školních akcí, navrácení sportovních turnajů na dopoledne, přednášky o duševním zdraví a podobně (celý program je k nalezení na Instagramu studentské rady @studentska_rada_gjp).
I přestože byl Oliverův program myšlený s velkou nadsázkou, vedení školy z něho nadšené nebylo. Zástupce ředitelky s paní ředitelkou předstoupili před studentskou radu a položili jí otázku, zda má smysl v chodu rady pokračovat a zda by nebylo na místě její zrušení. Hlavní iniciativou pro jejich návrh byla skutečnost, že se do předsednických voleb přihlásili jen dva kandidáti (Boris Drápal) a Oliver Krejza, který neměl seriózní program. Poté vyvstala otázka, jestli má studentská rada budoucnost, a přišel návrh na její zrušení. Tento návrh byl studenty v radě ale velice rychle vyvrácen a pevně si stáli za tím, že studentská rada je a byla pro studenty velkým přínosem. Slouží jako prostředek pro komunikaci mezi studenty a vedením školy – máme možnost vyjádřit své názory ohledně fungování školy a prezentovat návrhy z vlastních řad.
Studentská rada tedy bude nadále pokračovat! Bylo ale nutné upravit volební systém, a tak padly dva návrhy: první - přímá volba (dosavadní systém) ALE s novým dodatkem, a druhý - volba nepřímá. Uskutečnilo se hromadné hlasování ve všech třídách a s převahou zvítězil návrh na přímou volbu s dodatkem.

Vysvětlení systémů voleb: Nový dodatek u přímé volby říká, že v případě, že se přihlásí jen jeden kandidát a nezíská nadpoloviční většinu hlasů, bude nový kandidát vybrán ze studentské rady. O tomto kandidátovi zástupci tříd informují svou třídu a třída bude hlasovat, zda jsou pro nebo proti zvolení tohoto kandidáta. Na základě nadpoloviční většiny výsledku hlasů ve třídě budou následně hlasovat zástupci tříd na zasedání rady – pokud byla většina třídy pro kandidáta, musí zástupci tříd na zasedání hlasovat pro. Poté se sečtou hlasy zástupců na radě a podle toho bude kandidát zvolen, či nikoliv. Nepřímá volba funguje tak, že se do kandidatury na předsedu rady může přihlásit jakýkoliv student gymnázia. Následuje informování tříd o kandidátech a třídy si odhlasují jednoho preferovaného kandidáta. Poté se koná zasedání rady a tam zástupci jednotlivých tříd hlasují pro kandidáta zvoleného ve své třídě. Předsedou se stane kandidát, který na zasedání rady získá nadpoloviční většinu hlasů zástupců tříd. V případě, že se z celé školy nepřihlásí žádný kandidát, následuje postup jako u dodatku přímé volby.
Na prvním zasedání rady s novým předsedou, se projednávaly stížnosti od studentů, především ohledně školních toalet. Předseda dlouho neotálel a problematiku brzy konzultoval s vedením. Jednou z častých stížností bylo, že dívky nemají v kabinkách koš na hygienické potřeby. V tomto případě již můžeme slavit úspěch. Koše budou zakoupeny. Další častou stížností je nedostatek papírových utěrek na ruce – z tohoto důvodu budou na všechny toalety instalovány fukary. Rozhodli jsme se s novým předsedou Borisem Drápalem udělat rozhovor, abychom zjistili, jaké má s radou plány a jaké jsou jeho postoje.

ilustrace: Šárka Russová

Proč ses rozhodl kandidovat do funkce předsedy studentské rady?

Rozhodl jsem se kandidovat především proto, že mě baví pomáhat ostatním lidem a měl jsem takovou ambici prosazovat návrhy z řad našich studentů. Hlavně se mi nelíbilo, jak byly sportovní turnaje přesunuty na odpoledne. Vím, že mnoho studentů se kvůli tomu účasti na turnajích zřekne. Proto bych chtěl s vedením školy vést nějakou konstruktivní debatu o přesunutí turnajů do původní doby.

Na který bod programu se zaměříš jako první?

Nejdříve chci začít s projednáváním těch turnajů. Chci se o tom bavit na studentské radě, aby to pak zástupci tříd mohli sdělit ve třídách a pobavit se o tom se spolužáky, jak to vnímají. Eventuelně bych se o tom chtěl pobavit také s tělocvikáři, s vedením školy, jaký na to mají názor. Myslím si, že tento bod se ode mě očekává, od studentů asi nejvíce. Pro mě osobně je asi nejdůležitější ten bod o zavedení přednášek o duševním zdraví, protože jak jsem řekl, je to velmi důležité téma pro studenty, tedy hlavně pro mladé lidi. Myslím si, že by to většina studentů na naší škole ocenila.

Jaká je podle tebe atmosféra v radě a ve škole obecně?

Myslím si, že atmosféra ve škole je do značné míry v pořádku. Že existují skupinky lidí, kteří se nemají rádi, a skupinky, které naopak mají, to si myslím, že je na úplně každé škole a neviděl bych v tom problém. Co se týče atmosféry v radě, tak je velmi pracovní. Myslím si, že zástupci tříd chtějí pokračovat v tom, co tady vlastně započal Štěpán Bačinský a jeho vedení. To, že se přihlásilo tak málo kandidátů, jen já a Oliver, to si myslím, že je zapříčiněno právě tím, že studenti se bojí řídit studentskou radu a bojí se, že na to budou sami. To bych chtěl vyvrátit, protože studentská rada funguje jako tým a ne jako předseda jednotlivec.“

Jsi ochotný se radě věnovat na úkor svého volného času?

Svůj volný čas samozřejmě musím trochu osekat, svým blízkým se asi nebudu moct věnovat tolik jako doposud, ale věřím, že to zvládnu. Čeká nás spousta práce a já věřím, že mě v tom budou mí blízcí – kamarádi, rodina – podporovat. Radě budu obětovat tolik času, kolik bude práce pro školu a pro studenty vyžadovat.

Lukáš Libánský, Anna Marečková

Býčí aréna, dějiště Her o trůny, polopoušť či královský palác? To všechno jsme viděli ve Španělsku!

foto: Anna Marečková

foto: Anna Marečková

Zúčastnili jsme se zájezdu do severního Španělska - tyto destinace rozhodně schvalujeme! Plánujete dovolenou a jste nerozhodní, zda byste se raději povalovali na pláži, prozkoumávali přírodu, hory, nebo navštěvovali moderní města či vyrazili za historií a kulturou? Severní Španělsko vám rozhodování ulehčí, najdete tam totiž vše! Sami jsme se o tom přesvědčili a zklamaní jsme nebyli. Uchvátila nás jak rozmanitost, tak přívětivá a veselá kultura této země.

Do nového školního roku jsme mnozí z nás, studentů, letos vykročili o něco radostněji, a to díky velice pestrému programu. Hned v polovině září jsme totiž vyrazili na devítidenní poznávací zájezd do severního Španělska v doprovodu s paní profesorkou Martínez, paní ředitelkou a panem zástupcem. Cesta do Španělska a zpět trvala dva dny, takže na samotné Španělsko nám zbývalo necelých sedm dní. To nám nakonec ale nevadilo, protože se nám podařilo každý den využít na maximum. Celým zájezdem nás provázela skvělá paní průvodkyně Anička, která má s touto oblastí Španělska bohaté zkušenosti a v průběhu dní nás neopomínala poctivě a pravidelně zásobovat řadou zajímavostí. Do našeho ubytování v San Sebastiánu jsme dorazili o něco dříve, a tak jsme si ještě ten den stihli vyjít do města a nasát první dojmy. Druhý den jsme opět vyrazili do San Sebastiánu, nyní jsme město ale prozkoumali důkladněji, se vším všudy. Prošli jsme si známou pobřežní promenádu Paseo de la Concha a viděli jsme například kopec Monte Urgull nebo baziliku Santa María. Následující den dopoledne jsme zavítali do městečka Idiazabal na ovčí farmu. Prohlédli jsme si hospodářství a nahlédli jsme do procesu výroby proslulého tamního sýra Idiazabal. Odpoledne jsme navštívili město Pamplona, kde nás čekala prohlídka býčí arény Plaza de Toros. Tam jsme se seznámili s průběhem býčích zápasů a každoročním svátkem Los Sanfermines, tedy divokým během býků ulicemi Pamplony. Poté jsme si také prohlédli samotné město a k večeru jsme se zastavili v rybářské vesničce Pasai Donibane.
Další den jsme navštívili polopoušť Bárdenas Reales de Navarra, kde jsme viděli úplně jinou část Španělska, než na kterou jsme byli celý týden zvyklí. Po návštěvě polopouště jsme se přesunuli do městečka Olite, kde jsme prozkoumali královský palác, postavený Karlem III. vznešeným. Následující den jsme zavítali do repliky jeskyně Ekain s prehistorickými malbami a vyzkoušeli si naše dovednosti s pravěkým lovem. Odpoledne, po cestě do San Sebastianu, jsme měli krátkou zastávku v městečku Zumaia s krásnými plážemi a geologickými flyšovými útvary. V odpoledních hodinách jsme dorazili do San Sebastianu, kde jsme se v muzeu San Telmo mohli dozvědět něco o historii a kultuře Basků. Poslední den našeho pobytu jsme navštívili město Bilbao a kostelík Ermita de San Juan de Gaztelugatxe ležící na skalnatém ostrůvku u pobřeží. Tento kostelík v posledních letech proslul tím, že se zde natáčely scény k seriálu Hra o trůny, konkrétně ostrůvek představuje pevnost Dračí kámen. Následně jsme celý den zakončili návštěvou městečka Guernica, které bylo dějištěm občanské války a je známé díky obrazu od Pabla Picassa.

Magdalena Macáková, Anna Marečková

Objevujeme Brno: Plujeme jeskyněmi a obdivujeme památky

Začátkem října se třídy 2. A a 4. B vydaly na výlet do Brna a jeho okolí. Co jsme během tří dnů zažili, předčilo naše očekávání. Od návštěvy památek po dobrodružství v přírodě – nuda rozhodně nehrozila!

foto: Instagram gjp_melnik

První den jsme zastavili v Kutné Hoře a navštívili Chrám svaté Barbory. Uvnitřek úchvatný, gotické stavby mají něco do sebe. Po prohlídce jsme měli volný čas na jídlo, procházku a odpočinek. Druhý den nás čekalo jedno z nej dobrodružství – propast Macocha a Punkevní jeskyně. Dolů jsme šli pěšky, a v jeskyních jsme se dokonce plavili na lodičkách! Bylo to trochu strašidelné, protože jeskyně byly tmavé, ale lanovka, kterou jsme se vrátili zpátky nahoru, to trochu odlehčila – zážitek jako na horské dráze. Pak jsme dorazili do samotného Brna, kde jsme navštívili motýlí dům. Tento zážitek nás okouzlil, motýli létali všude kolem nás, skoro jako v pohádce. Další zastávkou byla slavná vila Tugendhat, která nás překvapila svou moderností. I když je z počátku 20. století, vypadá super moderně. Po prohlídkách jsme měli čas pro sebe a každý si mohl dělat, co chtěl. Někteří šli do restaurace, jiní se jen procházeli městem. Brno má opravdu co nabídnout. Večer ve středisku se pak rozjel trochu divočejší program. Někteří se opravdu odvázali. Byla to noc, na kterou se bude ještě dlouho vzpomínat! Poslední den jsme zavítali do Žďáru nad Sázavou, kde jsme navštívili kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Dozvěděli jsme se, že celý půdorys kostela byl navržen pomocí kružnic, což mu dodává specifickou, téměř mystickou geometrii. Přestože byla příšerná zima, stálo to za to vidět tak unikátní stavbu, která se stala závěrečnou tečkou našeho výletu. Cesta domů byla unavená, ale každý z nás měl spoustu zážitků, na které bude vzpomínat ještě dlouho. Výlet byl opravdu jedinečný a Brno se svým okolím nám nabídlo řadu zajímavostí!

Marek Davídek

Jak se stal z gympláka Cowboyem?! I to nám objasnil náš „bývalý“ spolužák

foto: Matyáš Drhovský

ilustrace: Šárka Russová

Do Texasu se za dobrodružstvím v podobě 10ti měsíčního pobytu vydal náš bývalý spolužák Matyáš Drhovský, který se zde teprve dva měsíce seznamuje s novou kulturou, školním životem a místními tradicemi. V rozhovoru se s námi podělil o své první dojmy, zážitky ze sportovních klání i o to, jaké to je stát se obyvatelem v zemi neomezených možností.

Jaký byl pro tebe největší kulturní šok po příjezdu do Texasu? Můžeš nám přiblížit konkrétní situaci, která tě opravdu překvapila?

Kdybych měl být upřímný, to, co mě tady v Americe nejvíce překvapilo, je jejich životní styl a hrdost na svůj stát. Kamkoliv se podívám, vidím americké vlajky. Dokonce i ve škole, hned třetí hodinu, máme tzv. „Pledge of Allegiance“, při které si všichni stoupnou a odříkávají několik vět věnovaných vlajce USA a státu Texas. Je to pro mě něco úplně nového a zajímavého, protože u nás v Česku na takovou státní hrdost nejsme zvyklí. Tady je ale každodenní součástí života. Další věc, která mě příjemně překvapila, je, jak jsou tu lidé přátelští. Každý se zajímá, jak se máš, a často se zastaví jen proto, aby si s tebou popovídal. Všichni jsou otevření a snaží se vytvářet příjemné prostředí, což mi pomohlo se tu rychleji aklimatizovat.

Mnozí lidé mají představu o amerických středních školách z filmů. Jak se tato představa shoduje nebo liší od tvé skutečné zkušenosti?

Ve školách to vypadá skoro stejně jako ve filmech, ale přece jen je tu pár rozdílů. Například v naší škole vůbec nemáme skříňky, což je něco, co ve filmech vídáš skoro pořád. Místo toho nosíme všechno v batohu, což někdy může být trochu nepohodlné. Co se týče obědů, ty jsou docela podobné tomu, co bys čekal. Každý den máme na výběr z pěti jídel, většinou “klasika”, jako hamburger, corn dog, kuře a podobná americká jídla. Asi největší rozdíl je ale v tom, jak časté jsou tady bitky. Lidi se perou kvůli všemu možnému, někdy i kvůli úplným hloupostem, a je to docela běžná součást školního života. Na chodbách často vidíš, jak se kolem někoho shlukne dav, když se schyluje k nějaké rvačce.

Jak jsi se zapojil do místní komunity? Zkoušel jsi nějaké tradiční texaské aktivity, jako je např. rodeo? Pokud ano, jaké to bylo?

Kvůli tomu, že teď není sezóna, se rodea nepořádají, ale místo toho jsou tu mexické slavnosti, jako například 15. narozeniny dívek (Quinceañera). Na těchto oslavách se schází velká skupina lidí a pořádně to slaví. Je to velká událost, při které už dívky mohou začít oficiálně randit. Co mě ale trochu překvapilo a na co jsem si ještě nezvykl, je tzv. “mexický čas.” To znamená, že na oslavy, ať už jde o narozeniny nebo jiné události, přijdou lidé bez problému klidně až hodinu a půl po čase, který byl původně stanoven.

Jaké jsou tvoje oblíbené školní předměty a proč? Měl jsi možnost zkusit něco, co v Česku nebylo běžné?

Škola je tady obecně lehčí, ale záleží na tom, jak si to člověk sám nastaví. Každý student si totiž může vybrat svou vlastní úroveň náročnosti podle toho, jaké předměty si zvolí. Někteří si vezmou všechny nejtěžší předměty, které jsou k dispozici, a tím pádem to mají dost náročné. Jiní zase volí lehčí předměty, takže pro ně je studium jednodušší. Je tu velká volnost ve výběru, protože mají na výběr z přibližně 200 různých předmětů. Každý si tak vytváří svůj vlastní rozvrh podle toho, co ho zajímá a jak moc se chce ve škole namáhat. To dává studentům velkou míru zodpovědnosti, protože si musí sami zorganizovat, co a jak budou studovat, a jaké nároky na sebe kladou.

Co bys řekl rodičům studentů, kteří váhají s rozhodnutím poslat své děti na rok do zahraničí? Jaké výhody a výzvy to přináší a jak to může ovlivnit budoucnost jejich dětí?

Rodičům, kteří váhají, zda poslat své dítě na rok do zahraničí, bych doporučil tento krok zvážit. Studijní pobyt přináší spoustu výhod. Dítě výrazně zlepší jazykové dovednosti díky každodennímu používání jazyka, rozvine svou samostatnost a sebevědomí, protože bude muset zvládat nové situace samo. Získá také širší pohled na svět a hlubší porozumění různým kulturám. I když to může být zpočátku výzva, všechny překážky, které dítě překoná, ho připraví na budoucí život a studium. Nemusí to být ale pro každého, někdo na to holt není stavěný a nemusel by to zvládat dobře.

Matyáš Novák, Adam Tříska

Na mé práci nejvíce oceňuji to, že mi dává smysl, tvrdí pan profesor Hégr

Určitě jste si všichni po prázdninách všimli, že nám na naši školu přišel někdo nový, a ať už jste ho viděli na chodbě, nebo vás dokonce učí, určitě jste neměli možnost si s ním promluvit tak jako my.

foto: Tadeáš Skala

Chtěl byste znovu studovat?
Určitě ano. Ale vzhledem k tomu, že jsem studium ukončil nedávno, tak bych případně rád pokračoval až po nějaké časové pauze. Každopádně bych se ke studiu jednou rád vrátil.

Zažil jste během studia nějaké neúspěchy?
Já si myslím, že během studia zažije každý nějaký dílčí neúspěch, ale záleží na tom, v jakém je rozsahu a jak se s ním popasuje. Kdybych měl vyzdvihnout svůj největší neúspěch, bylo by to opožděné sepsání a odevzdání bakalářské práce. Důvodem, kvůli kterému jsem nemohl řádně odevzdat práci, byl Covid-19, tedy karanténa. Byla uzavřena řada institucí a archivů, které představovaly klíčový zdroj informací pro sepsání mé bakalářské práce. Bakalářské studium jsem si tedy nedobrovolně prodloužil o jeden rok.

Zapojil jste se do nějakých mimoškolních aktivit?
Během studia jsem členem studentského spolku nebyl, nicméně dost často jsem docházel na různé programy, které pořádala univerzita v krajské knihovně v Liberci. Také jsem pomáhal připravovat nějaké akce na univerzitě.

Jaké ovládáte cizí jazyky?
Začal bych asi jazykem, ve kterém si věřím nejvíc, a tím je angličtina. Myslím si, že angličtinu mám na poměrně slušné úrovni. Dalším jazykem je němčina, tam už je o poznání horší, řekl bych. Člověk ztrácí odvahu aktivně komunikovat, pokud tím jazykem nemluví, ale jenom v něm čte.

Ale rozumíte?
Ano.

Nejlepší a nejhorší zážitky během studia?
Tak nejlepší zážitek během studia byl studentský život na kolejích, ale zabíhat do detailů nebudu.
Přál bych každému studentovi tady z gymnázia, aby to jednou zažil v takové podobě, v jaké jsem to prožil já. Vzpomínám na to velice rád. Můj nejhorší zážitek souvisí s předměty zaměřenými na práci s elektrotechnikou. Předmět zpracování elektronických dokumentů, až na mě, všichni splnili na první dobrou.

Vaším studijním oborem byl český jazyk a dějepis. Které století je vaše nejoblíbenější?
Nejvíce jsem se zabýval moderními dějinami, především 20. století, protože se jej týkaly mé akademické práce. Nicméně nyní je to především období starověku, to je moje srdcovka.

Co se Vám na vaší práci líbí? A proč jste si vybral zrovna dějepis a český jazyk?
Tak to je těžká otázka pro každého učitele. Na mé práci nejvíce oceňuji to, že mi dává smysl. Pro mě je to důležité. Konkrétně ten smysl vidím v tom, že můžu nějakým způsobem pozitivně ovlivnit budoucí generaci. Což toto povolání umožňuje nejvíce.
A proč jsem si vybral dějepis a český jazyk? Přírodní vědy jsou zajímavé, ale mě osobně zas tak nebavily. Bližší mi bylo humanitní studium, zejména jazyky. Skloubil jsem to a vzal si jeden jazyk a jednu historickou vědu.

Co děláte ve volném čase?
Poslední týdny volna moc není, ale pokud je, tak se snažím pohybovat, konkrétně tedy běhat. Občas si zajdu zaplavat. Dalším mým koníčkem je umělecká činnost. Rád maluji anebo vyřezávám ze dřeva anebo sochám. Také si občas zahraji na počítači.

Jaký je Váš oblíbený žánr videoher?
Nyní už tolik nehraji, jako jsem hrával kdysi. Souvisí to právě s nedostatkem volného času. Ty hry, které hraji, by se daly nazvat „Boomerské“. Diablo nebo World of Warcraft. Jednu takovou malou vzpomínku.
Na začátku roku, už nevím, ve které třídě to bylo, jsme se bavili na toto téma. Byl jsem přesvědčen, že ty hry, které hraji, znát nemohou, ale odpověděli mi, že Diablo znají. V ten okamžik jsem si začal myslet, že jsme na stejné rovině, ale pak mi k tomu dodali, že to hrají jejich tatínci.

Jakou knihu jste četl naposledy?
Přiznám se, že poslední týden jsem po knize nesáhl, ale jako poslední jsem četl Xenofónovy Vzpomínky na Sokrata. To byla poslední kniha, co jsem teď držel v ruce.

Kdybyste se mohl stát superhrdinou, kdo by to byl? A proč?
S touto otázkou mám asi největší problém. Došel jsem k názoru, že bych chtěl být Deadpoolem. Myslím si, že většina těch klasických superhrdinů má velkou zodpovědnost, tím pádem i velkou starost, aby třeba někoho zachránili.
Deadpool není typickým hrdinou.
Možná se ani za hrdinu nedá považovat. Krom toho by se mi líbily jeho regenerační schopnosti a možnost žít 1000 let.

Máte i nějakou českou postavu. Kterou byste chtěl být?
Kdybych si měl vybrat českou postavu, tak bych si zvolil Švejka.

Z jakého důvodu zrovna Švejka?
Jeho schopnost proplouvat životem tak, jak to dělá on. To je asi ten hlavní důvod.

Jaký je Váš oblíbený film nebo seriál?
Mezi oblíbené patří Star Wars, Pán prstenů a, nerad přiznávám, taky Mimoni.
A co se týče seriálů, tak u nich bych asi nedokázal říct oblíbený. Rád mám třeba Futuramu, trochu méně Simpsonovi. Nyní mám rozkoukaného Ricka a Mortyho.

Tadeáš Skala, Petr Šimo

Rapová scéna na vinobraní Propadák a nebo úspěch?

ilustrace: Šárka Russová

Mělník se jako každý rok stal na tři dny městem chaosu a zábavy. Účasti se nevyhnuli studenti ani profesoři z našeho gymnázia. Co si studenti a profesoři myslí o rapové scéně, která pro někoho může být lehce kontroverzní?

V pátek 20. 9. započalo Mělnické vinobraní, které se již tradičně konalo až do neděle. Historické centrum se proměnilo k nepoznání. Pouťové atrakce zaplnily náměstí Karla IV., což zároveň byla i neplacená zóna. Šlo asi o největší lákadlo hlavně pro mladší generaci, která se těšila na pouťové atrakce a stánky se vším možným i nemožným. Přestože pouť byla v neplacené zóně, zadarmo kromě vstupu nic nebylo. Ceny atrakcí se oproti minulému roku lehce zvýšily, ale i přesto lidé na atrakce rádi chodili.
V placené zóně bylo dohromady 6 scén (loutková, dětská, rapová, zámecká, alternativní a hlavní) zaměřené na různé žánry nejen hudby všech věkových kategorií. Největší změnou oproti loňskému vinobraní byla záměna country scény za rapovou. To nadchlo především mladé fanoušky tohoto stylu. Co nás ale zajímá, jak tuto změnu vnímali naši studenti a profesoři, a proto jsme se jich zeptali. Požádali jsme o krátký rozhovor profesora Karla Vlasáka a studenta z 1. A Robina Švarce, kteří nám na naše otázky velmi ochotně odpověděli.

Ptáme se Robina

Jaké dny jsi byl na vinobraní a popřípadě zavítal jsi do placené zóny?
Na vinobraní jsem byl v sobotu a v pátek. Převážně jsem byl v zóně neplacené, ale podíval jsem se i do placené zóny.
Jaký máš názor na novou rapovou scénu, která nahradila starou country?
Myslím si, že rapová scéna byla převážně pro mladší publikum, přišla mi zábavnější než stará country scéna.
Zaujalo tě nějaké vystoupení třeba právě z této scény?
Osobně mě zaujalo vystoupení rappera Smacka a skupiny 58G.

Ptáme se pana profesora Karla Vlasáka

Byl jste na vinobraní všechny 3 dny?
Byl jsem pouze v pátek a v sobotu - v neděli už jsem dohánět spánkový deficit.
Byl jste v placené i neplacené zóně?
Přes neplacenou zónu jsem spíš jenom procházel - drtivou většinu času jsem se pohyboval v zóně placené. Od návštěv pouťových atrakcí mě zrazovala zejména jejich cena.
Jaké scény jste navštívil?
Myslím, že jsem alespoň na chvilku zavítal na všechny scény. Nebýt z mého pohledu nepovedené organizace (velmi nešťastně umístěné lavičky znemožňující volný pohyb a výrazně omezující kapacitu prostoru) nejvíce se mi letos líbila zámecká scéna.
Co si myslíte o nové rapové scéně?
Myslím, že to je dobrý nápad. Já osobně tedy nejsem úplně top fanoušek rapu, ale z různých důvodů jsem tam strávil asi největší část letošního vinobraní. Mě jako neznalce většiny interpretů mrzelo, že ozvučení nebylo povedené a že divák

foto: Tiktok 58G

bez znalosti textu neměl šanci ničemu rozumět. Mrzí mě, že country scéna zanikla, jelikož i na ní jsem v minulosti strávil několik nezapomenutelných večerů. Každopádně jsem pro, aby na vinobraní bylo co nejméně mainstreamu (typu Lunetic, Leoš Mareš) a co nejvíce rozmanitých žánrů a kapel, které mají potenciál stát se hvězdami.
Co jste říkal na letošní program vinobraní a jaké vystoupení se Vám líbilo nejvíce?
Program na hlavní scéně mě vůbec nezaujal - v minulých letech byl z mého pohledu výrazně lepší. Rapová scéna ok. Nejlepší koncert letošního roku byli za mě Circus Brothers na zámecké scéně.

Vojtěch Kunftont, Jan Patera

Co všechno může ovlivnit obyčejný kolíček?

Možná jste si všimli, že někteří vaši spolužáci vybírali peníze a rozdávali za ně zelené kolíčky. Většina ale asi pořádně netuší, na co jste penezi za kolíček přispěli. Co Kolíčkový den tedy je? Kdo celou akci organizuje a proč se rozdávaly zrovna zelené kolíčky?

Žáci naší školy, se zapojili do vybírání peněz v rámci Kolíčkového dne. Kolíčkový den je sbírka, kterou od roku 2020 pořádá Nadace Jedličkova ústavu. Nadace Jedličkova ústavu je společnost, která se zaměřuje na pomoc dětem a mladým lidem s postižením. Kromě toho má ale Kolíčkový den za cíl i šířit osvětu a zlepšit tak komunikaci s lidmi

foto: Instagram gjp_melnik

s handicapem. Důležitou součástí Kolíčkového dne je šíření myšlenky propojení zdravých lidí a lidí s handicapem do společnosti, ve které nezáleží na tom, jestli máte nebo nemáte nějaké postižení.

Symbolem této myšlenky se stal zelený kolíček. Ale proč zrovna kolíček? Nápad symbolu vzešel ze skutečného příběhu studenta Kuby, který před nástupem do Jedličkova ústavu studoval na běžné základní škole. Jednou měsíčně měla třída třídnickou hodinu se školní psycholožkou. Při jedné takové hodině dostali všichni žáci kolíček a měli za úkol se ho co nejrychleji zbavit tím, že ho připnou na oblečení svému spolužákovi. Jak už asi tušíte, všichni se rozhodli připnout svůj kolíček Kubovi, o kterém věděli, že jim neuteče. Pro něj to byl samozřejmě dosti traumatický zážitek. Proto si Nadace Jedličkova ústava vybrala kolíček pro symbol tohoto dne. Společnost se rozhodla udělat z věci, která předtím představovala rozdělení lidí, symbol představující jejich spojení.

Samotný Jedličkův ústav vznikl už v roce 1913 za účelem léčby a vzdělávání dětí s tělesným postižením. Bohužel jako většina věcí v naší zemi trpěl za komunistické vlády značným úpadkem. Proto, když se těsně po revoluci v roce 1990 stala ředitelkou ústavu Anežka Krčková, rozhodla se změnit jak tehdejší normy v ústavu, tak i rovnou celou budovu ústavu. Za tímto účelem se jí podařilo nasbírat nemalou částku peněz, se kterou založila nadaci.

Nadace dodnes pomáhá díky sbírkám rozšiřovat povědomí a zlepšovat kvalitu života zdravotně postiženým dětem a mladým lidem. Díky, že i vy kolíčkujete!

Kristýna Vojáčková

Jak se rozjíždějí naši nováčci? Třídní mají jasno!

foto: Beáta Silovská

foto: Beáta Silovská

Zeptaly jsme se nových třídních profesorů (primy a prvních ročníků) na otázky ohledně jejich tříd. Pokládané otázky všem profesorům byly stejné či velmi podobné, abychom zjistily, jak se liší přístup a vztahy mezi žáky nižšího a vyššího gymnázia. Výsledek si přečtěte níže! Všem dotazovaným profesorům, paní profesorce Güllichové, panu profesoru Baštovi a panu profesoru Skalákovi moc děkujeme, že si na nás udělali čas a ochotně odpověděli na všechny naše dotazy.

Rozhovor s panem profesorem Skalákem (prima)

Jaké jsou podle Vás největší výzvy, kterým studenti první rok na gymnáziu čelí?
Poznat se, začít spolu spolupracovat a domluvit si společná pravidla, podle kterých budou dalších 8 let fungovat.
Jaké rady byste dal všem studentům, kteří právě začínají svůj první rok na gymnáziu?
Aby se nebáli, aby si začali už teď uvědomovat, co chtějí dělat a aby rozvíjeli i svoje schopnosti mimo školu a nenechali se pohltit pouze a jedině školou.
Jak komunikujete s rodiči a jak důležitou roli podle Vás hraje spolupráce s nimi?
Tak rodiče, ti jsou klíčoví hráči, protože ti děti vytvořili, takže bez nich by to nešlo.
A komunikace, je to nedostatečné, uvědomuji si to a chtělo by to intenzivnější spolupráci s nimi. Teď třeba děláme rodokmeny, abychom více poznali i to rodinné zázemí, ale myslím si, že ta komunikace s rodiči, když funguje, tak je to príma.
Co Vás na Vaší práci baví nejvíce?
Že je to tvořivá práce, která je pokaždé jiná, každá hodina je jiná a každý kolektiv je jiný, takže je to proměnlivé a je to práce s lidmi, to znamená, že je to i inspirativní.
Jaké byly Vaše první dojmy z letošní primy?
Současná prima je v něčem hodně atypická, protože většina dětí bydlí mimo Mělník a dojíždí sem z velké dálky. Ale přece se nám podařilo tak nějak společně třídu stmelit a myslím si, že funguje dobře a že to bude výborná třída.
Kolikátá je toto Vaše třída z pohledu třídního učitele?
Tady na gymplu druhá.
Jaká je Vaše kmenová třída?
Snažíme se si třídu nějak vyzdobit a dáváme tomu prioritu. Věříme, že prostor zrcadlí vztahy. Takže na začátku byla třída velmi holá, teď se nám tam hodně líbí, tak se přijďte podívat!
Jaký vztah mezi sebou mají děti ve třídě?
Pracujeme na tom, aby se děti poznávaly, různě si přesedají, hrají rozmanité hry a snažíme se, aby tam nikdo nebyl nějak odstrčený. Už teď jsou tam vidět vazby, třeba jdou k někomu přespávat nebo spolu tráví volný čas. A co je více než přátelství, které získáte (třeba ve škole)?

Rozhovor s paní profesorkou Güllichovou (1.A)

Jaké máte první dojmy z Vaší letošní třídy?
Na první dobrou: je to milá parta, myslím, že se vytvořil docela dobrý kolektiv. Měla jsem pocit už po první schůzce, že se na ně těším. A když jsem třídu blíže poznala, zjistila jsem, že jsou moc milí, trošku ostýchavější, ale stále si myslím, že to bude skvělý kolektiv.
Kolikátá je to Vaše třída z pohledu třídního učitele?
Toto je moje třetí třída.
Jaké jsou podle Vás největší výzvy, kterým studenti prvního ročníku na gymnáziu čelí?
Ta úplně první výzva byla ještě před tím, než sem vstoupili, protože všichni měli obrovské obavy z toho, jestli uspějí v rámci kolektivu, jestli si sednou, jestli si tady najdou kamarády a jestli se neztrapní. Tyto obavy padly během adaptáku. Další velkou změnou je to, že se musí rychle zorientovat v nové budově. Čekají je změny ve stylu učení, setkání s novými profesory, nový styl výuky. Dále asi téměř všichni trpí tím, že ztratí pozici, kterou si již vybudovali na základce, kde většina z nich byla premianty. Teď mnoha studentům hrozí to, že toto výsadní právo ztratí. Premianti nemohou být úplně všichni, bez výjimky celá třída. Musí si vytvořit novou pozici ve třídě, což je, myslím, docela těžká výzva. Další výzvou je to, že tady na gymplu už by měli být samostatnější, přijali spoustu zodpovědností, zodpovědnost za své vlastní studium, nevedou je tolik rodiče a musí se učit a učit...
Jaké rady byste dala všem studentům, kteří právě začali svůj první rok na gymnáziu?
Nebojte se ptát, protože pokud se nezeptám, nic se nedozvím. Také buďte aktivní, ptejte se nejen spolužáků, ale i svých vlastních vyučujících nebo i jakýchkoliv vyučujících ve škole, kteří učí předmět, kterému právě nerozumíte. Buďte poctiví, nejvíc sami k sobě, nevzdávejte se, myslete pozitivně, nepropadejte depresím a bojujte! Pravidelně se učte, plňte všechny termíny zadání, neodkládejte nic na později! Zároveň si ale držte své koníčky a odpočívejte, abyste měli vyvážený den!
Jak komunikujete s rodiči a jak důležitou roli podle Vás hraje spolupráce s nimi?
S rodiči komunikuji pravidelně přes bakaláře a přes e-mail. Rodiče v této třídě fungují úplně skvěle, takže kdybych měla oznámkovat rodiče, tak za 1! Vzájemná komunikace je důležitá, protože rodiče, škola a žáci tvoří jeden tým, a pokud jedna část nemá zájem, nechce nebo nemůže jakýmkoliv způsobem spolupracovat, pak je vždy práce, výchova a vzdělávání o to komplikovanější...
Co Vás na Vaší práci baví nejvíce?
Právě ten pravidelný kontakt s mladými. Také to, že vidíte postup dětí a že možná i díky vám jsou úspěšní a posouvají se. Člověk se udržuje fit. Navíc jako jazykář si rozvíjím slovní zásobu, nejen v cizích jazycích, ale i v češtině. Učím se nové výrazy od vás a snažím se rozumět jazyku mladší generace. Kdybych se nepohybovala ve školství a mezi mladými, asi bych občas měla problém vám rozumět.

Rozhovor s panem profesorem Baštou (1.B)

Jaké jsou Vaše první dojmy z Vaší letošní třídy?
Vypadá to nadějně, vypadá to, že je tam hodně jedinců, kteří se nebojí světa a nebojí se promluvit, nebojí se spolupracovat mezi sebou. Takže zatím jsou ty dojmy dobré.
Jaké jsou podle Vás největší výzvy, kterým studenti první rok na gymnáziu čelí?
Myslím si, že jedna z těch největších výzev je určitě naučit se učit, protože mnozí byli na základní škole zvyklí se neučit ,nebo ne tak moc se učit, ale umět se něco naučit je z mého pohledu hlavní dovednost. Potom určitě každý se potýká s tím, že se dostane do nového kolektivu, takže si musí vytvořit nové sociální vazby, s někým se skamarádí, s někým to naopak nepůjde. Dále zvyknout si na nové vyučující, na nové styly výuky.
Jaké rady byste dal všem studentům, kteří právě začínají svůj první rok na gymnáziu?
Určitě naučit se se učit, a potom být aktivní v hodinách, protože to těm vyučujícím udělá vždycky radost, a navíc i studenti si tím procesem vyzkouší, jestli opravdu tu věc umí. A také vědět, v čem jsem silný, co jsou naopak moje slabiny a pak s tím dále pracovat.
Jak komunikujete s rodiči a jak důležitou roli podle vás hraje spolupráce s nimi?
Přiznám se, že tím, že jsem třídní třídy na vyšším gymnáziu, tak zas až tak moc s rodiči nekomunikuji, většinou se to hodně snažím řešit přes studenty. Dokonce třeba i když jsou třídní schůzky, tak potom vždy sepisuji hlavní témata a posílám to

foto: Instagram gjp_melnik

studentům i rodičům. Hodně to směřuji na komunikaci se studenty, s rodiči komunikuji hlavně v těch vážných situacích, kdy je potřeba řešit něco opravdu důležitého.
Co Vás na Vaší práci baví nejvíce?
Nejvíce mě baví to, že působím v prostředí, které je zvídavé, které je pracovité a tvůrčí. I na mě studenti působí mnoha různými podněty, které mě posouvají, a navíc mě baví, že i já můžu studenty posouvat. Baví mě, když je v hodinách sranda a ne ticho.
Kolikátá je to Vaše třída z pohledu třídního učitele?
Je to moje druhé třídnictví.
Jak spolu vycházejí zatím Vaši studenti?
Tak myslím si, že většinou si určitě sedli a že obecně ve třídě panuje dobrá nálada a za to jsem moc rád, ale samozřejmě, tak jako všude, v každém kolektivu nenastane situace, že by se všichni kamarádili, to prostě nejde. Takže určitě sem tam nějaké skupinky jsou, někdo se s někým baví víc, někdo s někým míň. Někteří lidé jsou ve své přirozenosti více introvertní, tak těm stačí třeba jenom jeden kamarád, někteří jsou více extrovertní a mají větší skupinku. Důležité je, aby si byli schopni pomoct, nebo si minimálně nekomplikovali život.

Anežka Bartoňová, Beáta Silovská

Den, kdy strašidla vstoupila do školy

Co je Halloween? A jak se projevuje u nás ve škole? Kdo vyhrál letošní soutěž o nejlepší kostým? Tak jdeme na to!

Co je to vlastně Halloween?
Halloween je původem keltský lidový svátek Všech svatých. V dnešní době se slaví především v anglosaských zemích (USA, Kanada, Velká Británie, Irsko a Austrálie). Název svátku vznikl zkrácením skotského **All hallows eve** což znamená **předvečer svatých**.

Zvyky a tradice
Mezi zvyky halloweenských slavností patří vydlabávání dýní, koledování, kostýmové veselice, věštění, zdobení domů, lovení jablek ústy, navštěvování strašidelných atrakcí. V dnešní době se od těchto tradic ustupuje. Koledy tolik netáhnout a sladkosti jsou dražší a dražší.

A co my Češi?
V Česku se původně neslavil Halloween, my máme svátek Dušičky. Jde se o svátek věnovaný všem zesnulým, chodí se na hřbitovy, nosí se květiny a zapalují se na hrobech svíčky a na mrtvé se vzpomíná v dobrém. Ale i do Čech se již dostaly tradice z jiných zemí. Sice nechodíme do ulic koledovat, rádi však zdobíme své domy hrůzostrašnými dekoracemi, dlabeme dýně a pořádáme party ve strašidelných kostýmech.

Dia de los Muertos
Dia de los Muertos neboli v překladu Den mrtvých je mexický svátek, spadá do katolické oslavy Všech mrtvých 31.10 – 2.11. V Mexiku se stal nejoblíbenějším a nejvýznamnějším svátkem a to proto, že je vnímán jako šťastné shledání mrtvých s živými. Rodiny pozůstalých vytváří oltáře (ofrendas) ve svých domovech nebo na hřbitovech, aby poctili své zesnulé.

foto: Instagram studentska_rada_gjp

A co u nás ve škole?
U nás se každým rokem pořádá soutěž masek. Naši žáci se mohou převléci do kostýmů dle vlastního uvážení a nakonec se vyberou vítězové.

foto: Instagram studentska_rada_gjp

Letošní soutěž dopadla následovně:

Nejlepší kostým:
Matouš Bačinský s kostýmem Ježíže
Nejlepší skupinový kostým:
Markéta Martincová, Adéla Libiková a Lucie Machalíková s kostýmem dvou dinosaurů a kovboje
Nejstrašidelnější kostým a nejvíce propracovaný kostým:
Markétě Maudrové a Kristýně Tomečkové se podařilo vyhrát dokonce obě dvě kategorie, a to s kostýmy upírek

Vítězům gratulujeme a doufáme, že se i vy zapojíte příští rok do halloweenské soutěže kostýmů.

Michaela Fabíková

Palachoviny 2.A
Marek
Lucka
Anička M.